

HAI PHÁP BẤT ĐỊNH

Các Đại đức! Đây là hai pháp Bất định, cứ mỗi nửa tháng đều tụng theo trong Giới kinh.

1. Nếu Tỳ-kheo cùng với một người nữ, ngồi ở nơi vắng vẻ, che khuất, chỗ có thể hành dâm, Ưu-bà-di có lòng tin thấy vậy, đối với trong ba pháp, nữ tín tâm kia nói Tỳ-kheo phạm mỗi một trong ba, hoặc phạm Ba-la-di, hoặc phạm Tăng-già-bà-thi-sa, hoặc phạm Ba-dật-đề. Tùy theo chỗ quy kết phạm của người nữ ấy và Tỳ-kheo kia công nhận, Tăng nên xét và căn cứ vào chỗ quy kết một trong ba pháp của người nữ hết lòng với đạo pháp kia mà trị phạt Tỳ-kheo đương sự. Đây là pháp

Bất định thứ nhất.

2. Nếu Tỳ-kheo, cùng với một người nữ, ngồi ở chỗ trống, trao đổi ngôn ngữ thô tục, dâm dục, Ưu-bà-di có lòng tin trông thấy, đối với trong hai pháp, nữ tín tâm kia nói Tỳ-kheo phạm một trong hai, hoặc phạm Tăng-già-bà-thi-sa, hoặc phạm Ba-dật-đề. Tùy theo chỗ quy kết phạm của tín nữ và Tỳ-kheo công nhận đúng, Tăng nên xét và căn cứ vào lời nói phạm một trong hai pháp của người nữ hết lòng với đạo mà trị phạt Tỳ-kheo đương sự. Đây là pháp Bất định thứ hai.

Bạch các Đại đức! Tôi đã nói xong hai pháp Bất định. Nay hỏi các Đại đức trong hai pháp này thanh tịnh không? (Lần thứ hai, lần thứ ba cũng hỏi như vậy).

Các Đại đức, trong hai pháp này đều thanh tịnh vì im lặng. Việc này tôi ghi nhận như vậy.